

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

EL FUTUR

Helena Tornero

20/03/19
— 14/04/19

Sala Tallers
+12 anys

Durada
1 hora i 50 minuts,
sense entreacte

#elfuturTNC
#laculturaensfacréixer

Direcció
Helena Tornero

Escenografia
Enric Planas

Vestuari
Nídia Tusal

Il·luminació
Marc Lleixà

So
Pau de Nut

Audiovisuals
Jordi Soler Quintana

Caracterització
Toni Santos

Moviment
Jaume Sangrà

Ajudant de direcció
Oriol Morales i Pujolar

Ajudanta
d'escenografia
Mercè Lucchetti

Assistent
d'audiovisuals
Ana Ugarte

Participants
en la gravació
Mohamad Abdulmajid
Ahmed Alhamso
Mustafa Al Musa
Lola Armadàs
Alicia G. Rehero
Ester Nadal
Manar Taljo

REPARTIMENT

Ester Cort
Agnetha, la dona sueca

Júlia Genís
Diana, la noia jove

David Menéndez
Halim, l'home estranger

David Vert
Alfred, l'home elegant

Producció
Teatre Nacional de Catalunya
i **Teatres en Xarxa**

Agraïments
Lola Armadàs
Joan Martínez García
Mohammad Othman (Tattoo)
Francesca Piñón
Anna Ramon

GIRA (AMB TEATRES EN XARXA)

08/11/19 **El Vendrell**
09/11/19 **Llinars del Vallès**
16/11/19 **Barberà del Vallès**
17/11/19 **Tordera**
23/11/19 **Sant Joan Despí**
30/11/19 **Montcada i Reixach**

—

El futur és un text sorgit de l'encàrrec del Teatre Nacional de Catalunya a la dramaturga Helena Tornero.

Vols saber-ne més?

Escaneja el codi QR o ves a www.tnc.cat i hi trobaràs materials complementaris i altres enllaços d'interès:

Dossier sobre *El futur* del projecte de clubs de lectura Llegir el teatre.

Bauman, Zygmunt. *Desconeguts a la porta de casa*. Arcàdia, 2016. (Traducció: Josefina Caball).

Garcés, Marina. *Nova il·lustració radical*. Editorial Anagrama, 2017.

Riemen, Rob. *Per combatre aquesta època: dues consideracions urgents sobre el feixisme*. Arcàdia, 2018. (Traducció: Auke Oosterhoff Sanders).

Snyder, Timothy. *Sobre la tirania. Veinte lecciones que aprender del siglo XX*. Galaxia Gutenberg, 2017. (Traducció: Alejandro Pradera)

—

Publicacions Arola Editors i TNC
El futur i volum de teatre reunit *Helena Tornero 2008-2018*

Llibret d'estrena a 3 €
(En venda al personal de sala mentre l'espectacle estigui en cartell o fins a exhaurir-ne les existències)

Clubs de lectura Llegir el teatre
TNC/Biblioteques públiques de Catalunya

Funcions
escolars

Gira

Helena Tornero,
Autora i directora de l'obra

Quina mena d'obra és? Com
explicar-ho? És com una
criatura que acaba de néixer:

com sabem en quina mena de persona es convertirà? Aquest és el misteri, la gran aventura de viure. Sí que et puc dir que és un viatge. Una mena de ritual de pas.

Un ritual de pas és una sèrie d'accions que simbolitzen l'evolució d'un individu d'un estat a un altre. Una mena de llinard o de frontera que tot individu o societat travessa en algun moment. Passem del naixement a la mort, de joves a adults, d'aprenents a mestres, de fills a pares, de no pertànyer a un grup a integrar-nos-hi... Durant aquestes cerimònies, als joves no se'ls permet mostrar el dolor. Han de fer-se «homes» i «ser forts». Per a les dones, els rituals de pas solen ser diferents: són maquillades, arreglades i guarnides com un objecte passiu, de lluïment, el «complement perfecte» per als seus «homes»; en el pitjor dels casos són mutilades per garantir la seva submissió al mascle i al sistema. Ara que la necessitat d'un sistema que no es basi en la submissió i l'explotació de les persones i el planeta comença a ser una evidència, seria hora de pensar en la necessitat d'uns altres rituals. Unes engrunes

de pa que ens permetin
trobar el camí a casa.

**D'aquí a uns moments,
aquestes persones que ara veus
al teu davant t'explicaran una
història. Un viatge construït
entre tota una tribu invisible.**

D'aquí a uns moments,
aquestes persones que ara
veus al teu davant t'explica-
ran una història. Un viatge
construït entre tota una
tribu invisible, que no veuràs
dalt de l'escenari, dones
i homes molt diferents que

han estat allà, fent que aquest ritual sigui possible.

El teatre també és un ritual. Un ritual que ens ajuda a veure que no som tan bones persones com ens agrada imaginar-nos. Que ens ensenya a posar-nos en el lloc de l'altre.

Què en saps de l'altre? Del diferent a tu? L'has escoltat? L'has mirat més de cinc minuts directament als ulls? Com és una dona? Com és un home? I un estranger? Quina és la diferència? Qui va decidir que aquest món havia de funcionar d'aquesta manera? Sabrem trobar el camí a casa?

Gràcies per compartir amb nosaltres aquest viatge.

Tant de bo en surtis transformat, encara que sigui només una engruna. I sentis coses dins teu. I pensis. En la vida, en el món, en els altres. En els que no troben el camí. En els que no troben casa. En els que només troben runes.

**El teatre és un ritual.
Un ritual que ens ajuda
a veure que no som tan
bones persones com
ens agrada imaginar-nos.**

Només començar a escriure aquest viatge em va venir al cap Hamlet, aquell jove príncep que volia ser més civilitzat que el seu pare, però que no va saber trobar el camí a casa. I Èdip Rei, obsessionat en conèixer els seus orígens, quan el seu tràgic destí en aquell camí hauria estat molt

diferent si s'hagués dedicat a conèixer bé les seves emocions.

Posar-se en el lloc de l'altre, aquesta és la qüestió. Trobar un lloc, una persona, un grup de gent a qui poder dir «casa». Un lloc on la gran aventura no sigui conquerir, sinó conviure, on els herois no siguin els conqueridors, sinó els cuidadors. Un lloc on més enllà de la paraula, hi hagi l'acció. L'acció amable.

Un lloc on la gran aventura sigui conèixer l'altre.

Tina Vallès, «Mentides», pròleg a l'edició
d'*El futur*, Arola Editors / TNC, 2019.

El futur és ple de paranys,
com ho és també el futur
sense cursiva, quan ja no

parlem d'una peça teatral sinó d'allò que ha de venir després del que vivim ara. Paranys per a l'espectador i paranys per als seus personatges; fins i tot les veus són enganyses, i amb només quatre actors Tornero juga a explicar-nos la història a vuit veus, quatre amb nom propi i quatre sense identitat, o amb una identitat oculta. Les quatre no identificades (noia jove, home estranger, dona sueca i home elegant) fan de narradors, posen en qüestió el que passa, es desemmascaren els uns als altres, i ho omplen tot d'aquell dubte incòmode que se'ns instal·la entre cella i cella quan no aconseguim distingir realitat de ficció, veritat de mentida, aquell dubte incòmode que acaba sent tan habitual en els últims temps que correm el risc d'acostumar-nos-hi, diguem-ho tot.

«Això és un teatre», llegirem a l'epíleg de l'obra, quatre paraules que ressonen en cada pàgina, en cada moment de la peça, perquè la dramaturga Helena Tornero s'ha proposat treure partit de totes les convencions teatrals per descol·locar-nos, per tenir-nos, durant tota l'estona que duri l'obra, buscant el nostre lloc en la història, esbrinant quina mena d'espectadors hem de ser per a *El futur*. I de retruc, esclar, acabarem, si fem bé la digestió, buscant també quin és el nostre lloc fora de l'obra, en la història que ara és present, en la realitat que hi ha fora del teatre. Perquè el teatre té aquest poder.

Fins i tot el temps és mentida aquí. El títol ens projecta cap a un temps que no ha passat encara, però des del principi de l'obra se'ns avisa que ens parlen des d'aquell temps, precisament, des del temps que no ha passat, per explicar-nos el temps d'«abans de l'impacte». Sabem des de l'inici quin és el futur, se'ns diu que el futur és un impacte, però no sabem de qui contra qui, o contra què. I el temps de mentida, perquè és un temps passat que se'ns vol presentar com a present, i que és narrat des del futur, el temps de mentida, deia, avança i cada cop falten menys dies, menys hores per a aquest impacte que ens inquieta.

Un impacte que ens inquieta, que ens inquieta com ens pot inquietar un futur incert, tot i que hi ha cap futur que sigui cert? Ben mirat, aquí la inquietud potser ve per la certesa

de l'impacte, l'únic que sabem és que alguna cosa s'acabarà amb l'impacte, potser no l'obra, però sí que ens queda clar de seguida que anem cap a l'impacte, que no ens l'estalviarem. I això ens neguiteja, perquè els personatges, aquells quatre

*El futur és ple de paranys,
com ho és també el futur
sense cursiva, quan ja
no parlem d'una peça teatral
sinó d'allò que ha de venir
després del que vivim ara.*

actors que són vuit veus, no ho saben, que hi ha un impacte que s'acosta, ells viuen dins d'aquell present que és passat, dins d'aquell present que se'ns explica des d'un futur. I la inquietud creix també perquè bona part de l'obra la passem dalt d'un cotxe travessant Europa, de frontera en frontera, i cada cop que

ens hi asseiem l'amenaça de l'impacte esdevé més fonda amb el rugit del motor d'un cotxe de luxe que no és nostre.

Però a *El futur* no menteixen només les paraules, els personatges i el temps, també ho fan les mirades. Els quatre personatges (o els vuit, si ho voleu) tenen quatre mirades que venen carregades amb els seus propis prejudicis, perquè no hi ha cap mirada neta. Això Tornero ja ens ho ha dit en obres anteriors, la mirada no és mai neutra. Els seus personatges es miren els uns als altres no per esbrinar cap veritat sinó per reafirmar-se encara més en les seves pròpies mentides, perquè els prejudicis no són més que mentides prefabricades que emmagatzemem per no haver de desxifrar mai cap realitat. [...]

Les mentides de Tornero serveixen per encarar-nos a la realitat que ve i la que vindrà. El futur és un impacte, el futur no existeix, el futur és una mentida, el futur és allò que els polítics es posen a la boca quan necessiten el teu vot, el futur és aquella promesa que no es farà mai realitat. [...] El futur és el temps que no veurem i si ens parlen des d'allà, des d'un temps irreal, és lògic que la inquietud s'apoderi de nosaltres i posem en dubte les vuit veus que Tornero necessita fer servir per fer-nos veure que Europa ara mateix es troba en un «punt de merda». [...]

ACTIVITATS — EL FUTUR

Col·loqui amb Tina Vallès

30/03/19, després de la funció
Sala Tallers

Introducció a l'obra

06/04/19, 19 h
Vestíbul Sala Tallers

PROPERES ESTRENES

28/03/19 — 31/03/19

On Goldberg Variations / Variations

Mal Pelo
Sala Petita

10/04/19 — 21/04/19

El jardín de los cerezos

Anton Txèkhov
Sala Gran

25/04/19 — 12/05/19

Stabat Mater

Antonio Tarantino
Magatzems

02/05/19 — 26/05/19

Orsini

Aleix Aguilà
Sala Tallers

CAFETERIA
RESTAURANT
DEL TNC

Àmplia varietat de *montaditos* i entrepans. Tapes per compartir que canvien segons mercat. En els espectacles amb entreacte, menú Express, Bon Vivant i Bon Vivant Vegà per trobar-s'ho tot a punt a l'entreacte (imprescindible reserva prèvia). Reserves: 933 065 729.

SINGULARIS

Patrocinador

Damm
Fundació

Protectors

Benefactors

Col·laboradors

